

Sygn. akt III CSK 233/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku R. C. i M. C.
przy uczestnictwie E. W. i S. W.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 27 listopada 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o rozgraniczenie oddalił apelację uczestników od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 17 grudnia 2014 r.

Uczestnicy wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się odpowiedzi na pytanie, czy prawomocna decyzja scaleniowa kształtuje świadomość posiadacza w zakresie dobrej wiary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) musi być zagadnieniem istotnym. Musi mieć charakter ściśle jurydyczny, dający się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń dokonanych w danej sprawie lub oceny dowodów.

Dobra lub zła wiara posiadacza to wprawdzie kategoria prawna, jednak jej jest zawsze kwestią faktów; konkretnych ustaleń i ich oceny, z uwzględnieniem elementów przedmiotowych, dotyczących konkretnej osoby, oraz przedmiotowych, dotyczących okoliczności sprawy.

W związku z tym zagadnienie prawne przedstawione przez skarżących jako przyczyna kasacyjna nie może być uznane za zagadnienie, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Jest ono także próbą krytyki dokonanych ustaleń, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).